TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2016. gada 9. jūnijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā lauksaimniecības politika — Integrētā administrācijas un kontroles sistēma konkrētām atbalsta shēmām — Regula (EK) Nr. 1782/2003 — Vienreizējo maksājumu shēma — 43. un 44. pants — Tiesības uz platībatkarīgo maksājumu — Hektāri, par kuriem var pretendēt uz platībatkarīgo atbalstu — Pastāvīgās ganības — Valsts tiesiskais regulējums, kurā pastāvīgo ganību platību, kas pārsniedz sākotnēji vērā ņemtās lopbarības platības, lai noteiktu tiesības uz maksājumu, atbalsttiesīgums ir pakļauts nosacījumiem, ka tās tiek izmantotas paša lauksaimniecības uzņēmuma lopkopības vajadzībām

Apvienotās lietas C-333/15 un C-334/15

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spānija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2015. gada 22. maijā un kas Tiesā reģistrēti 2015. gada 6. jūlijā, tiesvedībās

María del Pilar Planes Bresco

pret

Comunidad Autónoma de Aragón .

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs D. Švābi [*D. Šváby*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un M. Vilars [*M. Vilaras*] (referents),

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Spānijas valdības vārdā – *A. Rubio González*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *J. Guillem Carrau* un *H. Kranenborg*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2016. gada 10. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV 2003, L 270, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2006. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 2012/2006 (OV 2006, L 384, 8. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1782/2003"), 29., 43. un 44. panta interpretāciju.

2 Šie lūgumi ir iesniegti divās tiesvedībās starp *María del Pilar Planes Bresco*, lauksaimnieci, un *Comunidad Autónoma de Aragón* (Aragonas autonomā kopiena, Spānija) par kārtību, kādā nosakāma *M. del Pilar Planes Bresco* lauku saimniecības platība, par kuru viņai ir tiesības saņemt Regulā Nr. 1782/2003 paredzēto vienoto platībatbalstu par attiecīgi 2007. un 2008. lauksaimniecības gadu.

Tiesiskais regulējums

Savienības tiesības

Regula Nr. 1782/2003

3 Regulas Nr. 1782/2003 preambulas 4. apsvērumā ir precizēts:

"Tā kā pastāvīgajām ganībām ir labvēlīga ietekme uz vidi, ir lietderīgi pieņemt pasākumus, lai veicinātu esošo pastāvīgo ganību saglabāšanu un novērstu to masveida pārvēršanu aramzemē."

4 Regulas Nr. 1782/2003 preambulas 24. apsvērumā ir norādīts:

"Kopienas lauksaimniecības konkurētspējas palielināšana un pārtikas kvalitātes un vides standartu veicināšana nozīmē to, ka noteikti kritīsies lauksaimniecības produktu institucionālās cenas un celsies ražošanas izmaksas Kopienas lauku saimniecībām. Lai sasniegtu minētos mērķus un veicinātu vairāk uz tirgu orientētu un ilgtspējīgāku lauksaimniecību, jāpabeidz pāreja no ražošanas atbalsta uz ražotāju atbalstu, ieviešot savstarpēji nesaistītā ieņēmumu atbalsta sistēmu par katru saimniecību. Kaut arī savstarpēja nesaistīšana nemainīs lauksaimniekam faktiski samaksātās summas, tā būtiski palielinās ieņēmumu atbalsta efektivitāti. Tāpēc ir lietderīgi uz vienreizējo saimniecības maksājumu attiecināt nosacījumus par savstarpēju atbilstību vides, pārtikas nekaitīguma, dzīvnieku veselības un labturības noteikumiem, kā arī par labu lauksaimniecības un vides apstākļu saglabāšanu saimniecībā."

5 Minētās regulas 2. pantā jēdzieni "lauksaimnieks", "saimniecība" un "lauksaimnieciska darbība" ir definēti šādi:

"a) "lauksaimnieks" ir fiziska vai juridiska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa neatkarīgi no grupai un tās locekļiem valsts tiesību aktos piešķirtā juridiskā statusa, kuras saimniecība atrodas Kopienas teritorijā, kā minēts Līguma 299. pantā, un kura veic lauksaimniecisku darbību;

b) "saimniecība" ir visas ražošanas vienības, ko pārvalda lauksaimnieks un kas atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā;

c) "lauksaimnieciska darbība" ir lauksaimniecības produktu ražošana vai audzēšana, ieskaitot ražas novākšanu, slaukšanu, dzīvnieku audzēšanu un turēšanu lauksaimniecības nolūkiem, vai labu lauksaimniecības un vides apstākļu saglabāšana zemē, kā noteikts saskaņā ar 5. pantu."

6 Tās pašas regulas 5. pantā ir noteikts:

"1. Dalībvalstis nodrošina to, lai visās lauksaimniecības zemēs, jo īpaši zemē, ko vairs neizmanto ražošanai, tiktu saglabāti labi lauksaimniecības un vides apstākļi. Dalībvalstis valsts vai reģionālā līmenī nosaka obligātās prasības attiecībā uz labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, pamatojoties uz IV pielikumā izklāstīto sistēmu, ņemot vērā attiecīgo apgabalu specifiskās īpašības [..].

2. Dalībvalstis nodrošina to, lai zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem par 2003. gadu, tiktu saglabāta pastāvīgajām ganībām. [..]

Tomēr dalībvalsts attiecīgi pamatotos apstākļos var atkāpties no pirmās daļas, ja tā veic pasākumus, lai novērstu savas kopējās pastāvīgo ganību platības ievērojamu samazināšanos.

[..]"

7 Regulas Nr. 1782/2003 29. pantā ir paredzēts:

"Neierobežojot visus īpašos noteikumus individuālās atbalsta shēmās, maksājumi netiek veikti [atbalsta] saņēmējiem, par kuriem ir konstatēts, ka viņi ir mākslīgi radījuši nosacījumus, kas vajadzīgi šādu maksājumu iegūšanai, lai gūtu priekšrocības pretēji attiecīgās atbalsta shēmas mērķiem."

8 Minētās regulas 37. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Pamatsumma ir lauksaimniekam saskaņā ar VI pielikumā minētajām atbalsta shēmām katrā 38. pantā minētā pārskata perioda kalendārajā gadā piešķirto maksājumu kopējo summu vidējais rādītājs trijos gados, kas aprēķināts un koriģēts saskaņā ar VII pielikumu.

[..]"

9 Šīs pašas regulas 38. pantā ir precizēts, ka "pārskata periods ietver 2000., 2001. un 2002. kalendāro gadu".

10 Regulas Nr. 1782/2003 43. pantā "Tiesību uz maksājumu noteikšana" ir noteikts:

"1. Neierobežojot 48. pantu, lauksaimnieks saņem tiesības uz maksājumu par hektāru, ko aprēķina, pamatsummu dalot ar trīs gadu vidējo lielumu, kurš attiecas uz visiem hektāriem, kas pārskata periodā deva tiesības uz tiešajiem maksājumiem, kuri uzskaitīti VI pielikumā.

Tiesību uz maksājumu kopējais skaits ir vienāds ar iepriekšminēto hektāru vidējo skaitu.

[..]

2. Šā panta 1. punktā minētajā hektāru skaitā vēl ietilpst:

[..]

b) visa lopbarības platība pārskata periodā.

3. Šā panta 2. punkta b) apakšpunkta nolūkā "lopbarības platība" [..] ir saimniecības platība, kas visā kalendārajā gadā bija pieejama dzīvnieku audzēšanai, ieskaitot kopīgā lietošanā esošās platības un platības, kurās tika izmantotas jauktas kultūras. Lopbarības platībā neietilpst:

— ēkas, meži, dīķi, takas,

— platības, ko izmanto citiem kultūraugiem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz Kopienas atbalstu, vai ilggadīgām kultūrām, vai dārzkopības kultūrām,

— platības, par kurām var pretendēt uz dažu laukaugu ražotājiem paredzēto atbalsta sistēmu un kuru izmanto atbalsta shēmā par žāvētu lopbarību vai uz kuru attiecas valsts vai Kopienas atmatas shēma.

4. Tiesības uz maksājumu par hektāru negroza, ja vien nav paredzēts citādi."

11 Regulas Nr. 1782/2003 44. pantā "Tiesību uz maksājumu izmantošana" ir noteikts:

"1. Jebkuras tiesības uz maksājumu, saistībā ar hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, dod tiesības uz tādas summas maksājumu, kas noteikta ar tiesībām uz maksājumu.

2. "Hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu" ir jebkura saimniecības lauksaimniecības zeme, ko aizņem aramzeme un pastāvīgās ganības, izņemot zemes, uz kurām atrodas ilggadīgās kultūras, meži vai kuras izmanto ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām.

[..]

3. Lauksaimnieks deklarē zemes gabalus, kuri atbilst hektāram, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, saistībā ar visām tiesībām uz maksājumu. Izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus, minētie zemes gabali ir lauksaimnieka rīcībā vismaz 10 mēnešus no datuma, kas jānosaka dalībvalstij, bet ne agrāk kā tā kalendārā gada 1. septembrī, kas ir pirms gada, kad iesniedz pieteikumu par dalību vienreizējā maksājuma shēmā.

4. Dalībvalstis attiecīgi pamatotos gadījumos atļauj lauksaimniekam koriģēt deklarāciju, ja viņš ievēro to hektāru skaitu, kas atbilst viņa tiesībām uz maksājumu, un nosacījumus vienreizējā maksājuma piešķiršanai par attiecīgo platību."

Regulas (EK) Nr. 795/2004 un (EK) Nr. 796/2004

12 Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 795/2004, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienreizējo maksājumu shēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2004, L 141, 1. lpp., ar labojumiem – OV 2004, L 291, 18. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2004. gada 29. oktobra Regulu (EK) Nr. 1974/2004 (OV 2004, L 345, 85. lpp., turpmāk tekstā – "Regula Nr. 795/2004"), 2. panta a) punktā ir paredzēts:

"Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļā un šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

a) "lauksaimniecības zeme" ir aramzemes, pastāvīgo ganību un ilggadīgo kultūru kopējā platība."

13 Regulas Nr. 795/2004 2. panta e) punktā ir precizēts, ka "pastāvīgās ganības" ir saprotamas Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta [Padomes] Regulā (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2004, L 141, 18. lpp., ar labojumiem – OV 2005, L 37, 22. lpp., un OV 2006, L 144, 30. lpp.), izpratnē.

14 Regulas Nr. 796/2004 2. panta 2. punktā "pastāvīgās ganības" ir definētas kā "zeme, ko izmanto stiebrzāļu vai cita veida zāles lopbarības dabiskai audzēšanai (pašsējā) vai kultivējot (iesējot) un kas nav iekļauta saimniecības augsekas sistēmā piecus gadus vai ilgāk".

Spānijas tiesības

15 2007. gada 24. janvāra *Orden del Departamento de Agricultura y Alimentación del Gobierno de Aragón, por la que se establecen las medidas para la solicitud, tramitación y concesión de la ayuda desacoplada de régimen de pago único, las ayudas acopladas por superficie y por ganado para la campaña 2007/2008 (año 2007), las medidas para declaración de otro tipo de superficies, las medidas para la solicitud de la indemnización compensatoria, las ayudas agroambientales y las medidas para la solicitud de las ayudas para la forestación de tierras agrícolas, para el año 2007* (Aragonas valdības lauksaimniecības un pārtikas departamenta rīkojums, ar kuru attiecībā uz 2007. gadu tiek ieviesti noteikumi par ar vienreizējā maksājuma shēmu savstarpēji nesaistītā atbalsta, platībatkarīgā un no lopkopības platības atkarīgā atbalsta pieteikumiem, to izskatīšanu un piešķiršanu par 2007./2008. lauksaimniecības gadu (2007. gads), noteikumi par citu veidu platību deklarācijām, noteikumi par pieteikumiem attiecībā uz zaudējumu kompensāciju, agrovides atbalstu un noteikumi par lauksaimniecības zemes apmežošanas atbalsta pieteikumiem) (*Boletín Oficial de Aragón*, Nr. 13, 2007. gada 31 janvāris, 1310. lpp.; turpmāk tekstā – "2007. gada 24. janvāra rīkojums"), 13. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Ar hektāriem, par kuriem [var pretendēt] uz atbalstu, tiek saprasts:

a) saimniecības lauksaimniecības zeme, ko aizņem aramzeme, ar apiņiem apstādītās platības, olīvkoki vai olīvkoku dārzi, kā arī pastāvīgās ganības.

Pastāvīgās ganības ir atbalsttiesīgas tikai to saimniecību gadījumā, attiecībā uz kurām ir aprēķināta lopbarības platība vienreizējā maksājuma saņemšanas tiesību piešķiršanai, un tikai platībā, kas nepārsniedz vidējo tās lopbarības platības lielumu, kas ņemta vērā, aprēķinot vienreizējo maksājumu. Pieteiktās pastāvīgās ganības, kuru lielums pārsniedz šajā punktā norādīto, nav atbalsttiesīgas, jo atbilstoši Regulas Nr. 1782/2003 29. pantam uzskatāms, ka saņēmējs ir mākslīgi radījis nosacījumus maksājuma saņemšanai.

[..]"

16 2008. gada 24. janvāra *Orden del Departamento de Agricultura y Alimentación del Gobierno de Aragón, por la que se establecen las medidas para la solicitud, tramitación y concesión de la ayuda desacoplada de régimen de pago único, la solicitud de asignación de derechos de pago único con cargo a la reserva nacional, las ayudas acopladas por superficie y por ganado para la campaña 2008/2009 (año 2008), las medidas para declaración de otro tipo de superficies, las medidas para la solicitud de la indemnización compensatoria, las ayudas agroambientales y las medidas para la solicitud de las ayudas para la forestación de tierras agrícolas, para el año 2008* (Aragonas valdības lauksaimniecības un pārtikas departamenta rīkojums, ar kuru attiecībā uz 2008. gadu tiek ieviesti noteikumi par ar vienreizējā maksājuma shēmu savstarpēji nesaistītā atbalsta, tiesību uz vienreizējo maksājumu piešķiršanas no valsts rezerves pieteikumu, platībatkarīgā un no lopkopības platības atkarīgā atbalsta pieteikumiem, to izskatīšanu un piešķiršanu par 2008./2009. lauksaimniecības gadu (2008. gads), noteikumi par citu veidu platību deklarācijām, noteikumi par pieteikumiem attiecībā uz zaudējumu kompensāciju, agrovides atbalstu un noteikumi par lauksaimniecības zemes apmežošanas atbalsta pieteikumiem) (*Boletín Oficial de Aragón*, Nr. 12, 2008. gada 30. janvāris, 956. lpp.), ietver 2007. gada 24. janvāra rīkojuma 13. panta 1. punkta a) apakšpunkta tiesību normām identiskas tiesību normas, kas ir papildinātas ar pēdējo daļu, kura 16. pantā ir paredzēts:

"Iepriekšējais punkts nav piemērojams, ja lauksaimnieks var pierādīt, ka viņš pieteikuma iesniegšanas brīdī ir lopkopības saimniecības īpašnieks un norādītās pastāvīgās ganības izmanto attiecīgās saimniecības lopu barošanai."

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

Lieta C-333/15

17 2007. gada 30. aprīlī prasītāja pamatlietā iesniedza tostarp pieteikumu, lai saņemtu vienoto maksājumu atbilstoši Regulai Nr. 1782/2003, šajā ziņā deklarējot 48,47 hektārus kā "atbalsttiesīgos hektārus parastā atbalsta saņemšanai".

18 Ar Aragonas autonomās kopienas lauksaimniecības ministra 2007. gada 11. jūnija lēmumu tomēr tika veikta prasītājas pamatlietā deklarētās platības korekcija, samazinot to līdz 28,70 hektāriem, tāpēc, ka "pastāvīgās ganības pārsniedz lopbarības platību". 34,78 no prasītājai pamatlietā kopumā piešķirtajām 63,48 tiesībām tika izslēgtas tāpēc, ka uzskatītas par "neizmantotām".

19 Aragonas autonomās kopienas lauksaimniecības ministrs 2009. gada 26. jūnijā noraidīja hierarhisko sūdzību, ko prasītāja pamatlietā par minēto lēmumu iesniedza, pamatojoties uz to, ka tās pieteikumam esot piemērojams 2007. gada 24. janvāra rīkojuma 13. pants.

20 Ar 2013. gada 13. marta spriedumu *Tribunal Superior de Justicia de Aragón* (Aragonas Augstākā tiesa, Spānija) noraidīja prasītājas pamatlietā par 2009. gada 26. jūnija lēmumu iesniegto pārsūdzību tiesā, uzskatot, ka Aragonas autonomās kopienas lauksaimniecības ministra piemērotais 2007. gada 24. janvāra rīkojums pilnībā atbilst Savienības tiesībām.

Lieta C-334/15

21 2008. gada 22. aprīlī prasītāja pamatlietā no jauna iesniedza pieteikumu, lai saņemtu vienoto maksājumu atbilstoši Regulai Nr. 1782/2003, tostarp šajā ziņā deklarējot 63,48 hektārus kā "atbalsttiesīgos hektārus parastā atbalsta saņemšanai".

22 Ar Aragonas autonomās kopienas lauksaimniecības ministra 2008. gada 25. novembra lēmumu no jauna tika veikta prasītājas pamatlietā deklarētās platības korekcija, samazinot to līdz 29,01 hektāram, tāpēc, ka "pastāvīgās ganības pārsniedz lopbarības platību". 34,47 no prasītājai pamatlietā kopumā piešķirtajām 63,48 tiesībām tika izslēgtas tāpēc, ka uzskatītas par "neizmantotām".

23 Aragonas autonomās kopienas lauksaimniecības ministrs 2010. gada 2. martā noraidītāja hierarhisko sūdzību, ko prasītāja pamatlietā par minēto lēmumu iesniedza, pamatojoties uz to, ka tās pieteikumam esot piemērojams 2007. gada 24. janvāra rīkojuma 13. pants.

24 Ar 2013. gada 5. aprīļa spriedumu *Tribunal Superior de Justicia de Aragón* (Aragonas Augstākā tiesa) noraidīja prasītājas pamatlietā par 2010. gada 2. marta lēmumu iesniegto pārsūdzību tiesā, uzskatot, ka Aragonas autonomās kopienas lauksaimniecības ministra piemērotais 2007. gada 24. janvāra rīkojums pilnībā atbilst Savienības tiesībām.

Prejudiciālie jautājumi

25 Prasītāja pamatlietās par *Tribunal Superior de Justicia de Aragón* (Aragonas Augstākā tiesa) 2013. gada 13. marta un 5. aprīļa spriedumiem iesniedza apelācijas sūdzības *Tribunal Supremo* (Spānijas Augstākā tiesa), norādot tostarp uz Regulas Nr. 1782/2003 44. panta, kā arī Regulas Nr. 795/2004 pārkāpumu. Viņa it īpaši norādīja, ka šajās regulās tiek prasīts, lai gan aramzemes, gan pastāvīgās ganības bez jebkādiem ierobežojumiem tiktu uzskatītas par atbalsttiesīgiem hektāriem, un ka no šīs kategorijas esot izslēgtas vienīgi zemes, uz kurām atrodas ilggadīgās kultūras un meži vai kuras izmanto ar

lauksaimniecību nesaistītām darbībām. Administrācija tātad nevarot izslēgt daļu tās deklarēto hektāru tāpēc, ka tās ir pastāvīgās ganības, un 2007. gada 24. janvāra rīkojums tātad esot pretrunā Regulai Nr. 1782/2003, ciktāl ar to tiekot atņemta jēga jēdzienam atbalsttiesīgais hektārs.

26 Šādos apstākļos *Tribunal Supremo* (Spānijas Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību lietā un uzdot Tiesai šādus divus prejudiciālus jautājumus, kuru redakcija lietās C-333/15 un C-334/15 ir identiska:

"1)

Vai Regulas Nr. 1782/2003 43. un 44. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā no atbalsttiesīgo hektāru statusa tiek izslēgtas visas lauksaimnieka pieteiktās pastāvīgo ganību platības, kuru lielums pārsniedz tās platības, kuras savulaik tikušas ņemtas vērā, lai noteiktu šim lauksaimniekam pienākošās parastās tiesības, šo platību iekļaušanu un līdz ar to arī aramzemes aizstāšanu ar ganībām pakārtojot nosacījumam, ka šīs ganības tiek faktiski izmantotas lopkopībai konkrētajā saimnieciskajā gadā, attiecībā uz kuru tas vēlas iegūt tiesības uz maksājumu?

Ja atbilde ir noraidoša:

2) Vai Regulas Nr. 1782/2003 29. pants, kurā izslēgti no atbalsta shēmām izrietošie maksājumi tiem šo maksājumu saņēmējiem, "par kuriem ir konstatēts, ka viņi ir mākslīgi radījuši nosacījumus, kas vajadzīgi šādu maksājumu iegūšanai, lai gūtu priekšrocības pretēji attiecīgās atbalsta shēmas mērķiem", ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj dalībvalstīm pieņemt vispārīgus noteikumus (pastāvīgo ganību) "atbalsttiesīgo hektāru" skaita samazināšanai, paredzot objektīvas vispārīgas situācijas, kurās, konkrēti nepierādot attiecīgā lauksaimnieka veikto darbību un rīcību, tiek prezumēts, ka atbalsta saņēmējs maksājuma saņemšanas nosacījumus radījis mākslīgi?"

27 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 28. jūlija lēmumu lietas C-333/15 un C-334/15 rakstveida un mutvārdu procesā, kā arī galīgā sprieduma pasludināšanai tika apvienotas.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

28 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regula Nr. 1782/2003 ir interpretējama tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietās aplūkotais, kurā saistībā ar hektāriem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz platībatkarīgo atbalstu lauksaimniecības gadā, netiek ļauts ņemt vērā lauksaimnieka deklarētās pastāvīgo ganību platības, kuras pārsniedz to pastāvīgo ganību platību, kura sākotnēji ir ņemta vērā, lai noteiktu tā tiesību uz maksājumu summu par hektāru, ja vien pēdējais minētais nepierāda, ka minētas platības minētā lauksaimniecības gada laikā faktiski tiek izmantotas paša lauksaimniecības uzņēmuma lopkopības vajadzībām.

29 Vispirms ir jāprecizē, ka, lai gan Regula Nr. 1782/2003 tika atcelta ar Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 16. lpp.), tomēr, ņemot vērā pamatlietu faktu rašanās brīdi, ir piemērojamas tās tiesību normas.

30 Turpinājumā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulu Nr. 1782/2003 katrs lauksaimnieks katru gadu, ievērojot vairākus nosacījumus, prasības labas pārvaldības un laba lauksaimniecības un vides stāvokļa jomā un ja ir izpildītas deklarēšanas formalitātes, ir tiesīgs saņemt platībatkarīgo atbalstu, kura summa tiek noteikta, ņemot vērā tiesības uz maksājumu par hektāru, kuras tam ir piešķirtas ar minētās regulas ieviestās shēmas spēkā stāšanos.

31 Atbilstoši Regulas Nr. 1782/2003 43. panta 1. punktam katra lauksaimnieka tiesības saņemt maksājumu par hektāru aprēķina, pamatsummu, proti, vidējo tiešā atbalsta summu, kas tam piešķirta trīs gadu pārskata periodā, t.i., 2000.–2002. gadā, dalot ar vidējo hektāru skaitu, par kuriem varēja saņemt šo atbalstu tajā pašā periodā, turklāt tiesību uz maksājumu kopējais skaits ir vienāds ar šo hektāru vidējo skaitu. Šīs regulas 43. panta 2. punktā ir precizēts, ka visa lopbarības platība pārskata periodā tiek iekļauta vidējā to hektāru skaita aprēķinā, kuri tiek ņemti vērā tiesību uz maksājumu aprēķinā.

32 Saskaņā ar Regulas Nr. 1782/2003 44. panta 1. punktu jebkuras tiesības uz maksājumu saistībā ar hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz platībatkarīgo atbalstu, dod tiesības uz tādas summas maksājumu, kas noteikta ar tiesībām uz maksājumu. Šīs regulas 44. panta 2. punktā ir paredzēts, ka jebkura lauksaimnieka saimniecības lauksaimniecības zeme, ko aizņem aramzeme un pastāvīgās ganības, izņemot zemes, uz kurām atrodas ilggadīgās kultūras un meži vai kuras izmanto ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām, ir hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz platībatkarīgo atbalstu.

33 Līdz ar to, kā savu secinājumu 25. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, lai lauksaimnieka platībatkarīgā atbalsta saņemšanai deklarētās platības būtu atbalsttiesīgas šīs pēdējās minētās tiesību normas izpratnē, tām ir jāatbilst trīs nosacījumiem, proti, pirmkārt, tām ir jābūt lauksaimniecības platībai, otrkārt, tām ir jābūt minētā lauksaimnieka saimniecības daļai un, treškārt, uz tām nedrīkst atrasties ilggadīgās kultūras vai meži vai arī tikt izmantotas ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām (skat. spriedumu, 2015. gada 2. jūlijs, *Demmer*, C-684/13, EU:C:2015:439, 54. punkts).

34 Šajā ziņā, pirmkārt, Regulas Nr. 795/2004 2. panta a) punktā "lauksaimniecības platība" ir definēta kā aramzemes, pastāvīgo ganību un ilggadīgo kultūru kopējā platība. Regulas Nr. 796/2004 2. panta 2. punktā, uz kuru ir atsauce Regulas Nr. 795/2004 2. panta e) punktā, "pastāvīgās ganības" savukārt ir definētas kā zeme, ko izmanto stiebrzāļu vai cita veida zāles lopbarības dabiskai audzēšanai (pašsējā) vai kultivējot (iesējot) un kas nav iekļauta saimniecības augsekas sistēmā piecus gadus vai ilgāk.

35 No šīm tiesību normām izriet, ka kvalificēšana par "pastāvīgām ganībām" un līdz ar to par "lauksaimniecības zemi" ir atkarīga no attiecīgās zemes faktiskās izmantošanas un ka platība ir kvalificējama par "lauksaimniecības" zemi, ja tā tiek izmantota kā pastāvīgās ganības (spriedums, 2010. gada 14. oktobris, *Landkreis Bad Dürkheim*, C-61/09, EU:C:2010:606, 37. punkts).

36 Otrkārt, Regulas Nr. 1782/2003 2. panta b) punktā "saimniecība" ir definēta kā visas ražošanas vienības, ko pārvalda kāds lauksaimnieks un kas atrodas vienas dalībvalsts teritorijā, bet šīs regulas 2. panta a) punktā "lauksaimnieks" ir definēts tostarp kā fiziska vai juridiska persona, kuras saimniecība atrodas Savienības teritorijā un kura veic lauksaimniecisku darbību.

37 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka lauksaimniecības zeme ietilpst lauksaimnieka saimniecībā, ja minētajam lauksaimniekam ir tiesības to pārvaldīt, veicot uz tās lauksaimnieciskas darbības, proti, ja saistībā ar šo platību viņam ir pietiekama autonomija, lai veiktu uz tās lauksaimniecisku darbību (skat. spriedumus, 2010. gada 14. oktobris, *Landkreis Bad Dürkheim*, C-61/09, EU:C:2010:606, 58. un. 62. punkts, kā arī 2015. gada 2. jūlijs, *Wree*, C-422/13, EU:C:2015:438, 44. punkts, un *Demmer*, C-684/13, EU:C:2015:439, 58. punkts).

38 Jānorāda, ka pamatlietu ietvaros netiek apstrīdēts, ka prasītājas pamatlietās platībatkarīgā atbalsta saņemšanai par 2007. un 2008. lauksaimniecības gadu deklarētie hektāri ietilpst viņas saimniecības lauksaimniecības zemē, nedz arī ka deklarētās pastāvīgo ganību platības faktiski ir šādi kvalificējamas. Iesniedzējtiesai katrā ziņā ir jāveic šajā ziņā vajadzīgās pārbaudes.

39 Treškārt, ir jāuzsver pirmām kārtām, ka Regulā Nr. 1782/2003, kā tas izriet no šī sprieduma 33. punkta, lauku saimniecības pastāvīgo ganību platību tiesības pretendēt uz platībatkarīgo atbalstu nav pakļautas nosacījumam, ka tās atbilst lopbarības platībām, kuras sākotnēji tika ņemtas vērā minētās saimniecības tiesību uz maksājumu aprēķinam.

40 Otrām kārtām Regulas Nr. 1782/2003 2. panta c) punktā "lauksaimnieciskas darbības" jēdziens ir definēts tostarp kā labu lauksaimniecības un vides apstākļu saglabāšana zemē, kā noteikts saskaņā ar šīs regulas 5. pantu, turklāt šī darbība tiek ņemta vērā tāpat kā lauksaimniecības produktu ražošana, audzēšana vai kultivēšana, ieskaitot ražas novākšanu, slaukšanu, dzīvnieku audzēšanu un turēšanu lauksaimniecības nolūkiem.

41 Regulas Nr. 1782/2003 5. panta 1. punktā ir paredzēts, ka šī mērķa labad dalībvalsts nodrošina to, lai visās lauksaimniecības zemēs, jo īpaši zemē, ko vairs neizmanto ražošanai, tiktu saglabāti labi lauksaimniecības un vides apstākļi. Šīs regulas 5. panta 2. punktā turklāt ir noteikts, ka dalībvalstis nodrošina to, ka zeme, kuru izmantoja pastāvīgām ganībām dienā, kas paredzēta platībatkarīgā atbalsta pieteikumos par 2003. gadu, tiek saglabāta pastāvīgajām ganībām.

42 Šajā ziņā Regulā Nr. 796/2004 ir noteikti dažādi pienākumi pastāvīgo ganību saglabāšanai, kuri ir jāpilda gan dalībvalstīm, gan lauksaimniekiem. Tādējādi šīs regulas 3. pantā tostarp ir paredzēts, ka dalībvalstīm sasniedzamais mērķis ir valsts vai reģionālajā līmenī nodrošināt pastāvīgajām ganībām izmantotās zemes un kopējās lauksaimniecības zemes platības attiecības saglabāšanu. Minētās regulas 4. pantā tostarp tiek piebilsts, ka gadījumā, ja minētā attiecība samazinās par sliktu pastāvīgajām ganībām, attiecīgā dalībvalsts lauksaimniekiem nosaka pienākumu nepārveidot pastāvīgajām ganībām izmantojamo zemi bez iepriekšējas atļaujas.

43 No tā izriet, ka lauku saimniecības pastāvīgo ganību platības var pretendēt uz platībatkarīgo atbalstu, ja tās ietilpst minētās saimniecības lauksaimniecības zemē, un, kā to savu secinājumu 30. punktā norādīja ģenerāladvokāte, ka to saglabāšana labos lauksaimniecības un vides apstākļos pati par sevi ir lauksaimnieciska darbība, turklāt šajā ziņā nav nozīmes apstāklim, ka stiebrzāles vai cita veida zāles lopbarībai, kuru audzēšanai atbilstoši Regulas Nr. 796/2004 2. panta 2. punktam šīs platības ir jāvelta, netiek tieši izmantotas paša lauksaimniecības uzņēmuma lopkopības vajadzībām.

44 Šādu analīzi apstiprina Regulas Nr. 1782/2003 mērķi un atzītā pastāvīgo ganību loma šo mērķu īstenošanai.

45 Pirmām kārtām Regulas Nr. 1782/2003 preambulas 4. apsvērumā ir norādīts, ka pastāvīgajām ganībām ir labvēlīga ietekme uz vidi un ir lietderīgi veikt pasākumus, lai veicinātu esošo pastāvīgo ganību saglabāšanu un novērstu to masveida pārvēršanu aramzemē.

46 Šajā ziņā Tiesa jau ir nospriedusi, ka vides aizsardzība, kas ir viens no Eiropas Savienības būtiskajiem mērķiem, ir uzskatāma par mērķi, kurš ietilpst arī kopējā lauksaimniecības politikā (spriedums, 2009. gada 16. jūlijs, *Horvath*, C-428/07, EU:C:2009:458, 29. punkts), un, konkrētāk, kā tas izriet no Regulas Nr. 1782/2003 preambulas 3., 21. un 24. apsvēruma, ka tā ir viens no vienreizējo maksājumu shēmas mērķiem (spriedums, 2010. gada 14. oktobris, *Landkreis Bad Dürkheim*, C-61/09, EU:C:2010:606, 39. punkts).

47 Otrām kārtām Regulas Nr. 1782/2003 nolūks, kā tas izriet no tās preambulas 24. apsvēruma, ir aizstāt līdz šim spēkā esošo tiešā atbalsta shēmu ražošanai ar tiešā atbalsta shēmu lauku saimniecībām, kura nav savstarpēji saistīta ar ražošanu un lauksaimniekiem tiek izmaksāta tieši un papildus to ieņēmumiem (skat. spriedumu, 2015. gada 5. februāris, *Agrooikosystimata*, C-498/13, EU:C:2015:61, 40. punkts).

48 No tā izriet, ka visas lauku saimniecības pastāvīgo ganību platības, kuras ietilpst minētās saimniecības lauksaimniecības zemē, var pretendēt uz platībatkarīgo atbalstu Regulas Nr. 1782/2003 44. panta 2. punkta izpratnē, turklāt šis atbalsttiesīgums nav pakļauts nosacījumam, ka minētās platības atbilst lopbarības platībām, kuras sākotnēji bija ietvertas vidējā hektāru skaita aprēķinā, kas tika ņemts vērā tiesību uz maksājumu aprēķinā, vai nosacījumam, ka pastāvīgo ganību platības, kuras pārsniedz minētās lopkopības platības, faktiski tiek izmantotas paša lauksaimniecības uzņēmuma lopkopības vajadzībām, ciktāl tās ir saistītas ar lauksaimniecisku darbību šīs regulas izpratnē, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

49 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regula Nr. 1782/2003 ir interpretējama tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietās aplūkotais, kurā saistībā ar hektāriem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz platībatkarīgo atbalstu lauksaimniecības gadā, netiek ļauts ņemt vērā lauksaimnieka deklarētās pastāvīgo ganību platības, kuras pārsniedz to pastāvīgo ganību platību, kura sākotnēji ir ņemta vērā, lai noteiktu tā tiesību uz maksājumu summu par hektāru, ja vien pēdējais minētais nepierāda, ka minētās platības minētā lauksaimniecības gada laikā faktiski tiek izmantotas paša lauksaimniecības uzņēmuma lopkopības vajadzībām.

Par otro jautājumu

50 Ņemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, uz otro jautājumu nav jāatbild, jo pēdējais minētais tika uzdots tikai tādā gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu noliedzoša.

Tiesāšanās izdevumi

51 Attiecībā uz pamatlietu pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 2012/2006, ir interpretējama tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietās aplūkotais, kurā saistībā ar hektāriem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz platībatkarīgo atbalstu lauksaimniecības gadā, netiek ļauts ņemt vērā lauksaimnieka deklarētās pastāvīgo ganību platības, kuras pārsniedz to pastāvīgo ganību platību, kura sākotnēji ir ņemta vērā, lai noteiktu tā tiesību uz maksājumu summu par hektāru, ja vien pēdējais minētais nepierāda, ka minētās platības minētā lauksaimniecības gada laikā faktiski tiek izmantotas paša lauksaimniecības uzņēmuma lopkopības vajadzībām.

[Paraksti]